

“TOSHKENT SHOIRLARI” TAZKIRASIDA FUNUNIY SHAXSIYATI VA IJODINING YORITILISHI

*Sherg’oziyeva Gulnozaxon Adaxamjonovna
Andijon davlat pedagogika instituti o’qituvchisi
+998994638514
gulnozashergoziyeva@gmail.com*

Annotatsiya. Ushbu maqolada Mo’minjon Muhammadjonovning “Toshkent shoirlari” tazkirasida XIX asr oxiri XX asr boshlarida yashab ijod etgan toshkentlik shoir, mudarris-olim, qori, adabiyotshunos, sozanda, navozanda sifatida faoliyat olib borgan Fununiy shaxsiyati va ijodi to’g’risidagi qarashlar bayon etilgan.

Kalit so’zlar. Aloiddin maxdum-“Fununiy”, Ziyoddin Maxdum, “Toshkent shoirlari”, Toshkent adabiy muhiti, mudarris-olim.

Mo’minjon Muhammadjonovning “Toshkent shoirlari” tazkirasida XIX asr oxiri XX asr boshlarida yashab ijod etgan toshkentlik shoirlar, adiblar va qalam ahllarining tarjimai hollari, asarlaridan parchalar, she’rlaridan namunalar keltirilgan. Shuningdek, mana shu davrda turli viloyatlarda tug’ilgan, lekin ijod qilish asnosida Toshkentga kelib qolgan va shu yerda ijod qilib miqim yashab qolgan ijodkorlar ham adibning nazaridan chetda qolmagan. Adib Toshkent adabiy muhiti vakillarining tug’ilgan joylari, o’qigan maktab-madrasalari, qiziqishlari, kasb-hunarлari, hatto vafot etishi bilan bog’liq ma’lumotlarni ham keltirib o’tgan. Adiblarning xarakteri bilan bog’liq holatlarga alohida ahamiyat qaratgan. Xususan, Fununiy (Aloiddin maxdum, Ziyoddin Mahdum o’g’li) haqida yozar ekan, u otasi Ziyoddin Maxdumdan madrasada tahsil olgani, dadasining qaysi fanlardan yaxshi bilim bergenligi va Fununiyning 33 yoshida Qur’oni to’la yod olib qori bo’lganligiga ham alohida to’xtalgan: ”Aloiddin maxdum-“Fununiy”, o’z otasi Ziyoddin Maxdum dai “xatmi kutub” qildi (madrasadagi dars o’quv ilmini tugatdi) ham 30 yoshlarga borganda mudarrislik unvoniga ega bo’lib, Baroqxon madrasasida mullobachcha (tolibulilm)larni yeg’ib, dars bera boshladi. Bu odam, arab nahv-sarfiga, mantiq, kalom, fiqh ilmiga, fors, tojik, o’zbek adabiyotiga ancha tajribakor va pishiq bo’lgan darslarni yaxshi tushuntirar erdi. Shu mudarrislik davrida, 33 yoshiga kirgandi quronni yod olib qori ham bo’ldi”.

O’sha davrlarda ko’pchilikning toppish-tutishining yaxshi bo’limgani, aksariyat xalq nochor yashagani bizga yaxshi ma’lum. Shunday bo’lsa-da, Fununiyning tabiatida ziqlalik bo’limgani, qo’li ochiq kishi bo’lganini ta’kidlaydi: ”Aloiddin maxdum-“Fununiy”ning ham qo’li ochuq-saxiy bo’lib, topkanini mullabachchalardan ayamas, o’ziga tekkan vaqf taqsimoti bormi, to’ylardan kiyib kelgan cho’ponlar bormi

mullabachchalarga taqsim qilib berar; -"Vaqf mullabachchalarining haqqi, boshqa odamlarning yeishi to'g'ri emas!..." vaqfdan hech narsa yemas edi.

Shu bois Fununiy qassoblardan va do'kon egalaridan ko'pincha qarzdor bo'lib qolgani, otasidan meros qolgan bir parcha yerda o'z mehnati bilan dehqonchilik qilib, ro'zg'or tebratgani, tirikchiligi shu dehqonchilik orqasidan o'tganini aytib o'tgan va bu to'g'risida quyidagi parchada keltirilganidek "Yer-suv" nomli nomli she'r yozgan.
Haq mu box etkan biza o'rtoda qolg'on-yeru-suv
Kim olar, obod etar oniki bo'lg'on yelu suv.
Hovliyu, bog'u, haram, qasru, imorat bo'lg'usi
Ishlatar bo'lsang agar darding darmon -yeru-suv

Fununiy Toshkentning mashhur mudarrislaridan bo'lib, 35 yildan oshiqroq Baroqxon madrasasida dars bergani va eng kamida 500 ga yaqin mullabachcha (tolibul ilm) ni o'qitgani, shoirlik bilan emas, mudarrislik va olimlik bilan mashhur bo'lgani, ancha kamtarin odam bo'lgani haqidagi ma'lumotlarni olamiz. Yozgan she'rlari ham nasihatlardan va ibratli so'zlardan iborat bo'lib, 50-60 tani tashkil qiladi. Quyidagi ilmsizlik haqida yozgan she'ridan ham bularni yaqqol sezishimiz mumkin:

Beilm aslot tilagandan "Inak" avlo
Ho'kuzlari qursun
Yo xoja bo'lib o'qumagandan eshak avlo
To'ng'uz nari tursun
Beilm kishi qilsa havo ko'chaga chiqsa
Fashshu-fash bir pul
Shahbozki, sayd olmasa andin peshak avlo
Kadkas nari tursun.

Juda ko'p ilm egalarida bo'lgani kabi Fununiy hayotida ham kitobga bo'lgan ayricha bir mehr, ilm olishga bo'lgan kuchli ishtiyoqni ko'rishimiz mumkin. U kitobni oddiy bir bilim olish vositasi deb qaramaydi, balki "ruhim hayotig'a asal", "Qabr xashtidan tanimg'a bir masal", "Tang'a rohat, jong'a yori bebadaldir-bu kitob" deya yuksak e'tirof etadi. Quyidagi misralarni o'qigan kitobxon Fununiyning hayotida kitobning o'rni beqiyos bo'lgani, uning kitobga muhabbati umr bo'yи kuchli darajada bo'lganini ko'rishi mumkin.

Qayga borsam menga tekkan bir kasaldir-bu kitob
Zaharsiz ruhim hayotig'a asaldir-bu kitob
Har kishi sevgoni bordir, har ko'ngulning xohishi,
Mening yoru hamnishini baho laldur-bu kitob
Bir o'lukmen dunyoda atrofim olg'ondir bitik
Qabr xashtidan tanimg'a bir masaldir-bu kitob
Gulshanu, gul sayrini tabam ko'rarga istamas
Tang'a rohat, jong'a yori bebadaldir-bu kitob

Men "Fununiy" umr jamin sarf qildim ko'rgali
Yetmadim itmomig'a kayfulmahaldir-bu kitob,

Mo'minjon Toshqin Fununiy shaxsiyatiga to'xtalar ekan, uning shaxsiyatiga, kamtar va kichikko'ngil inson bo'lganiga urg'u beradi, quyidagi parchadan Fununiyning shuncha martabalarga erishgan inson bo'lsa-da, kibr, manmanlikdan yiroq inson bo'lganini anglashimiz mumkin: "Bu kishi, shunday kamtarin odam ediki, ko'p vaqt karjomani kesib olib, "Baroqxon" madrasasining iflos joylarini supurar, hatto holo joylariga kesaklar ushatib qo'yar va tozalab chiqar edi. Shu choqda ko'rgan odam, bu kishini madrasaning farroshimi deb gumon qilib, farroshlarga muomala qilgandek muomala qilar edi".

Xullas, Toshkent adabiy muhitining bir vakili hisoblangan Fununiy o'z davrining serqirra ijodkori sifatida nom qozongan. U mudarris-olim, qori, adabiyotshunos, shoirlari, sozanda, navozanda, dehqon sifatida har sohada faoliyat ko'rsatgan. Mo'minjon Toshqin uning tanburni juda yaxshi chalishini ham aytib o'tgan.

Foydalanilgan adabiyotlar:

1. Mo'minjon Muhammadjonov Toshqin. "Toshkent shoirlari" tazkirasi qo'lyozmasi.